

WEEKBERICHT

Nr. 111 – 22 januari 2013

website: www.pomar.nl

Redactie

Han Nicolaas

Tel.: (015) 3614854 / (06) 41188743

E-mail: h.nicolaas@ziggo.nl

(! Let op: nieuw e-mailadres!)

Wedstrijdleader intern

Frits Berendse jr.

Tel.: (0174) 297771

E-mail: frits.berendse@gmail.com

Op **dinsdag 15 januari** speelden we de 1e ronde van de rapid-bekercompetitie 2013. Door het winterse weer waren er nogal wat afmeldingen zodat het programma enigszins moest worden gewijzigd. Uiteindelijk werden er toch nog 11 wedstrijden in deze 1e bekeronde gespeeld.

Over het algemeen won de hoger geplaatste speler zijn minimatch over twee wedstrijden maar er waren enkele verrassingen. De grootste was zonder meer de overwinning van Harry Hijman op Han Terpstra. Na twee partijen stond het 1-1 en in de noodzakelijk geworden snelschaakpartij (vijf minuten per persoon) trok Harry aan het langste eind. Verder wist Jan Zonneveld in de snelschaakpartij zijn zenuwen beter in bedwang te houden dan Vincent Steemers en behaalde Markus Lohrer een 2-0 overwinning op Wim Meijer.

De volgende spelers hebben zich inmiddels geplaatst voor de 2e ronde: Kees Vink, Peter de Man, Felix Ferschtman, Gerbrand Beekman, Wouter van Markenstein, Perry van der Meer, Jan Zonneveld, Markus Lohrer, Hans Mudde, Harry Hijman en uw verslaggever (Han Nicolaas).

Zelf speelde ik een leuke minimatch tegen Frits Berendse jr. In de 1e partij (waarin ik wit had) offerde ik een pion om mijn stukken te activeren.

In onderstaande stelling heb ik zojuist 17. e4 gespeeld wat een (kansrijk) pionoffer inhoudt (zie *diagram 1*).

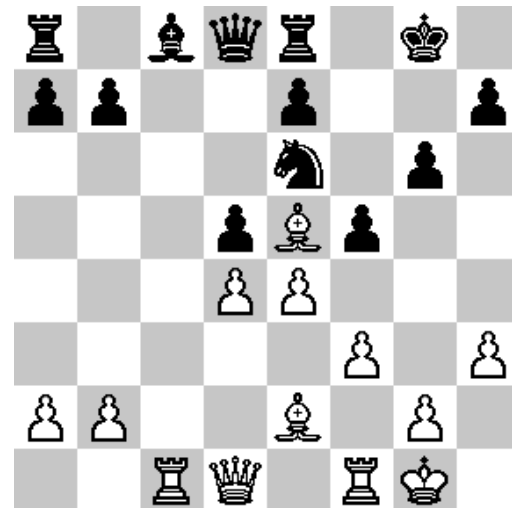

Diagram 1: HanN – Frits jr.
Stelling na 17. e4

Ik wilde de stelling openen en mijn loper op c4 krijgen wat twee zetten later inderdaad was gelukt (zie *diagram 2*).

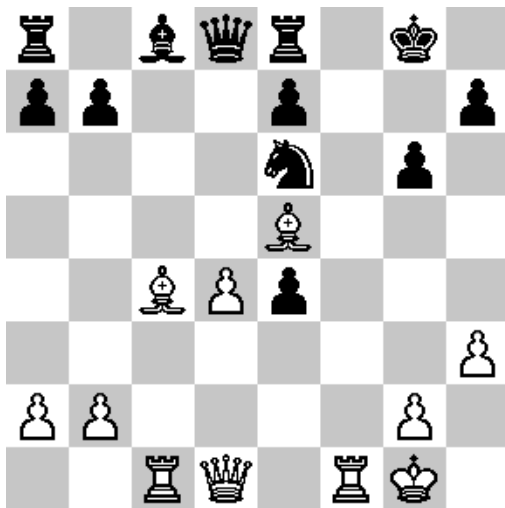

Diagram 2: HanN – Frits jr.
Stelling na 19. Lc4

De penning van het paard is voor de rest van de partij zeer vervelend voor zwart. De zwarte koning kan ook geen kant op maar misschien had Frits met h6 en Kh7 kunnen proberen uit de penning te komen. Nadeel daarvan is dat veld f7 vrijkomt voor een witte toren of de dame. In het vervolg vond Frits niet de juiste verdediging en gaf na 25 zetten op: mat was onvermijdelijk (zie diagram 3).

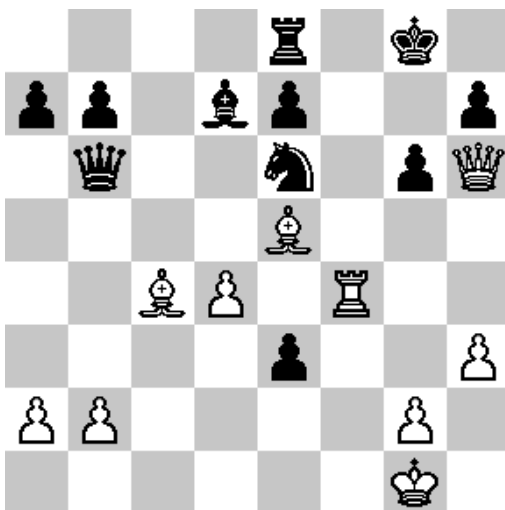

Diagram 3: HanN – Frits jr.
Slotstelling na 25. Dh6

In de 2e partij kwam Frits beter te staan maar wikkelde verkeerd af wat een kwaliteit kostte. Het werd uiteindelijk remise zodat ik de 2e ronde bereikte.

Uitslagen 1e ronde bekercompetitie, 15 januari

Speler 1	Speler 2	Uitslag
Giuseppe Gastaldi	Kees Vink	0-2
Peter de Man	Loek Beekman	2-1
Hans Jacobs	Felix Ferschtman	0-2
Hans Mudde	Bas von Königslöw	2-1
Harry Hijman	Han Terpstra	2-1
Han Nicolaas	Frits Berendse jr.	1½-½
Karel Stolte	Gerbrand Beekman	0-2
Wouter van Markenstein	Gert Butterman	2-0
Perry van der Meer	Jos Bergers	2-0
Jan Zonneveld	Vincent Steemers	2-1
Wim Meijer	Markus Lohrer	0-2

Vanavond, **dinsdag 22 januari**, spelen we de 14^e ronde van de interne competitie.

Externe competitie

Gisteren, maandag 21 januari, speelde **Pomar 1** de vierde externe wedstrijd, uit tegen DSC 5 in Delft. DSC 5 is op papier zeker een titelkandidaat in de 1^e klasse B (de eerste drie borden kunnen zonder veel moeite in de Promotieklasse spelen), maar het team had de vorige wedstrijd enigszins verrassend verloren van DD 5. De Delftenaren waren dus gebrand op een goed resultaat, en dat hebben we geweten...

Felix Ferschtman en Nol Kooij waren helaas verhinderd maar Gebrand Beekman en Han Nicolaas waren bereid in te vallen op deze winterse maandagavond.

De avond begon niet zo best. Frits Berendse jr. (wit aan bord 5) trof een tegenstander die de openingszetten nog sneller uitvoerde dan hijzelf: iets wat Frits zelden overkomt. Zijn tegenstander deed bovendien ook nog goede zetten en Frits kwam al vrij snel in de problemen, kreeg een flinke aanval langs de f-lijn om zijn oren en moest na een paard-offer van de man uit Delft de koning omleggen: 1-0.

Wouter van Markenstein speelde aan bord 1 een goede partij en bereikte een volkomen gelijkwaardige stelling. Er was weinig of niets aan de hand maar Wouter deed een vol stuk cadeau en dat betekende een 2-0 achterstand.

Niet veel later werd de vrede getekend bij Perry van der Meer aan het tweede bord. Perry had de boel flink dichtgegooid en er viel weinig meer te halen ($2\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$).

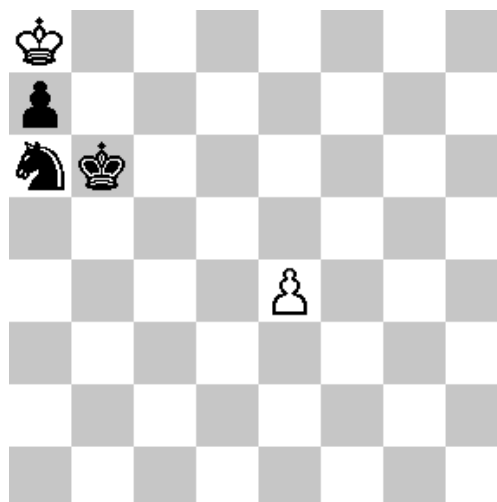
Han Terpstra (wit aan bord 3) kreeg drie pionnen voor een stuk maar die pionnen stonden nogal verspreid over het bord. Zijn tegenstander wist daar goed gebruik van te maken en het stuk meer uit te buiten zodat ook HanT tegen een nederlaag aanliep: $3\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

Uw verslaggever (Han Nicolaas) speelde ik met zwart aan bord 6 een lastige maar wel leuke partij. Mijn tegenstander kreeg een sterk pionnen centrum en ik offerde een pion om mijn stukken te kunnen activeren. De man uit Delft heeft waarschijnlijk in het middenspel een sterkere voortzetting gemist want in de partij kon ik afruilen naar een dame-eindspel waarin ik weliswaar een pion minder had maar een zeer actieve dame. Ik won de pion weer terug en na herhaling van zetten accepteerde ik het remise-aanbod van mijn tegenstander hoewel we daar gezien de stand niet veel mee opschoten: het stond nu immers 4-1 voor de thuisploeg en de overige drie bordes zouden maximaal $1\frac{1}{2}$ punten opleveren.

Gerbrand Beekman (zwart aan bord 8) speelde een levendige partij die na flink wat gemanooeuvreer behoorlijk complex werd. Gerbrand raakte ergens een toren kwijt en nadat in lichte tijdnood ook de andere toren van het bord was verdwenen vond Gerbrand het mooi geweest: 5-1.

Kees Vink speelde met wit aan bord 7 een hele aardige partij. Beide spelers kregen twee vrijpionnen, Kees op de damevleugel, zijn tegenstandster in het centrum. Het was de vraag of één van beiden daar voordeel uit kon halen. Dat lukte beiden niet en zwart koos eieren voor haar geld om door middel van herhaling van zetten remise af te dwingen: $5\frac{1}{2}-1\frac{1}{2}$.

Op dat moment probeerde Chris Gerritsen (zwart aan bord 4) in redelijke tijdnood een eindspel paard+twee pionnen versus drie pionnen te winnen. Chris speelde dit goed uit en wikkelde af naar een eindspel paard+randpion versus (redelijk veropgerukte) vrijpion. Chris moest even kijken waar het paard mat kon geven (dat was op f2, zie *diagram 4*) en voerde dat feilloos uit. Fraai gespeeld van Chris die nu topscorer is van het eerste team met 3 uit 3!

*Diagram 4: Simon Broos – Chris Gerritsen
(DSC 5 – Pomar 1)
Slotstelling na ... - Ph3*

Chris heeft zojuist Ph3 gespeeld en zal op de volgende zet matgeven op f2!

Helaas wel een $5\frac{1}{2}-2\frac{1}{2}$ nederlaag voor Pomar 1 maar dat is geen schande tegen dit team van DSC. Volgende keer weer nieuwe kansen, dat zal zijn op dinsdag 12 februari, thuis tegen Promotie 3.

Pomar 2 speelde op dinsdag 8 januari de vierde externe wedstrijd, thuis tegen DSC 8. Dat was een ware topper want beide teams hadden de voorgaande drie wedstrijden gewonnen waarin ons tweede team $2\frac{1}{2}$ bordpunten meer bijeen had vergaard dan de mannen uit Delft.

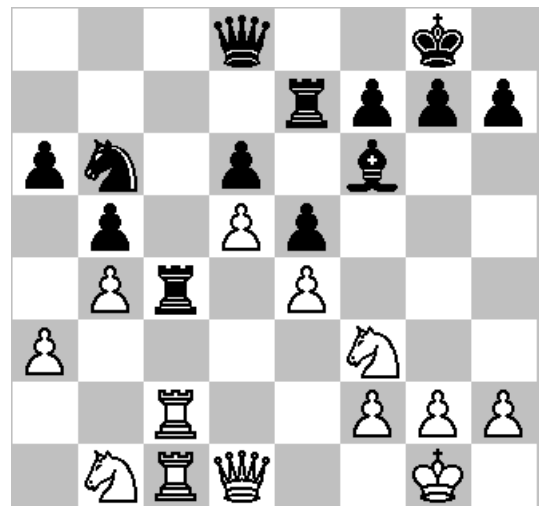
De avond begon bijzonder goed. Al vrij snel had Leo Blaas (reserve aan bord 6 voor Aad van Sas) een ijzersterke aanval met dame en loper tegen de zwarte koning. Mat bleek nog wel af te wenden maar de man uit Delft vond niet de juiste verdediging en moest zich na een blunder gewonnen geven: 1-0.

Hans Mudde kwam op bord 5 een pion voor maar moest een paar nauwkeurige zetten doen om de witte aanval op te vangen. Dat deed Hans en na een fout van de tegenstander was de winst en de 2-0 voorsprong een feit.

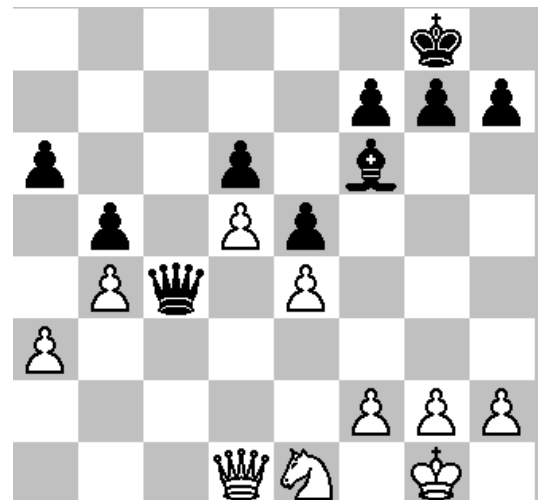
Karel Stolte (wit aan bord 2) kwam iets beter te staan maar na afruil van torens en lichte stukken bleek het dame-eindspel toch niet meer dan een half punt op te leveren.

Een minuut later bood uw verslaggever (Han Nicolaas, zwart aan bord 1) remise aan waarmee het 3-1 werd. Het was een strategische partij waarin ik op een gegeven moment een pion in het centrum kon pakken maar dat niet deed uit angst voor het binnendringen van een witte toren.

In de stelling van *diagram 5* heeft mijn tegenstander Pd2-b1 gespeeld en daarmee de dekking van pion e4 opgegeven. Ik heb uiteraard nagedacht over Txe4 maar vond daarna Txb6 toch wel vervelend: er dreigt dan Txb6 gevolgd door Tc8. Ik kan uiteraard (na Tc6) Tb7 spelen maar de zwarte stukken staan dan niet echt lekker. Kortom, ik pakte de pion niet maar speelde Tec7 om druk op de c-lijn te houden. Vervolgens werden beide torens en een paard geruild en bood ik in onderstaande slotstelling remise aan (*zie diagram 6*).

*Diagram 5: Antoon Frehe – Han Nicolaas
(Pomar 2 – DSC 8)
Stelling na 19. Pb1*

*Diagram 6: Antoon Frehe – Han Nicolaas
(Pomar 2 – DSC 8)
Slotstelling na 24. ... Dxc4*

Achteraf gezien had ik misschien toch op de 19^e zet de pion moeten nemen, maar ja: achteraf heb je altijd gelijk... Toen ik remise aanbood was ik in de vaste overtuiging dat we uit de resterende vier partijen minimaal 1½ punt zouden kunnen halen, anders had ik ook geen remise aangeboden. Maar dat viel dus tegen...

Allereerst moest Frans van der Elst (bord 3) de koning omleggen na een fraai torenoffer van zijn tegenstander. Mat of groot materiaalverlies was niet te voorkomen. Frans gaf de dame om het mat tegen te gaan maar deed even later nog een toren cadeau. Dat was de eerste van de vier: 3-2.

Bij Peter de Man (wit aan bord 8) had ik op een half punt gerekend. Peter kwam een pion achter in een toreneindspel maar dat leek me geen onoverkomelijk probleem. Vervolgens bood onze man echter torenruil aan waar de Delftenaar op inging. Het resterende pionneindspel was ook nu misschien nog wel remise maar veel lastiger te spelen dan met de torens op het bord. Het lukte Peter niet de juiste verdediging te vinden, de zwarte koning kwam de stelling in en verlies was niet tegen te gaan: nummer 2 en een 3-3 gelijke stand.

Gerbrand Beekman (wit aan bord 4) stond een pion achter in een paard-tegen-loper eindspel waarbij het paard van de man uit Delft sterker was dan de looper van onze man. Er ging nog een pion van het bord en met twee verbonden vrijpionnen was er geen houden aan voor de witte formatie. Ook Gerbrand moest berusten in verlies en dat betekende de derde nederlaag en een 4-3 achterstand. Nog één partij te gaan...

De opdracht voor Frank van der Meer (zwart aan bord 7) was dus simpel: winnen! Soms kan het leven zo eenvoudig zijn... Frank stond een kwaliteit voor maar het witte paard in combinatie met een vrijpion gaf wit zeker compensatie. Waarschijnlijk had Frank het beste een toren voor de pion en de knol kunnen geven want in het vervolg van de partij bleek het beest minstens een toren waard, zo niet meer. Maar in lichte tijdnood durfde Frank dat kennelijk niet aan. De consequentie was echter dat de zwarte torens weinig konden uitrichten en het witte paard vrolijk door de stelling sprong totdat het op g6 'gewoon' mat gaf.

Dat betekende de vierde nederlaag op rij in deze wedstrijd en een 5-3 overwinning voor de gasten uit Delft die dit uitbundig vierden

aan de bar. Jammer mannen, ons goede voornemen dit jaar is om dan volgend seizoen maar kampioen te worden... DSC 8 en DD 7 staan nu immers twee matchpunten los van ons en we hebben het niet meer in eigen hand. Op naar de volgende wedstrijd, op dinsdag 5 februari, uit tegen hekkensluiser Rijswijk 5.

Pomar 3 speelde op 17 januari de vierde externe wedstrijd, uit tegen DD 8 in het Nationaal Schaakgebouw. De voorgaande drie wedstrijden werden verloren (waarvan twee met het kleinst mogelijke verschil) dus de mannen van het derde team waren gebrand op een goed resultaat.

Ik besloot een kijkje te nemen bij deze wedstrijd in het unieke pand van het Nationaal Schaakgebouw. Het blijft een schitterende schaaklocatie, onvergelijkbaar met het spelen in een sporthal, een kerk of een bejaardentehuis. Aan de muur hangen foto's uit veelal lang vervlogen tijden. We zien oud-wereldkampioen Emanuel Lasker een simultaan geven tegen gedistingeerde heren waarin hij afwisselend met wit én zwart speelt (!). Een portret van mr. A. Rueb, de eerste president van de FIDE en oud-voorzitter van DD, een oude teamfoto van Den Haag waarop ik de (nog jeugdige) gezichten herken van de gebroeders Maurits en Michiel Wind, Henk Happel, Edgar Blokhuis, Henk Alberts en Paul Koppens, een lijst met cartoons, namen en handtekeningen van de deelnemers aan het FIDE-Kandidatentoernooi dat in 1956 in Amsterdam werd gehouden (met o.a. Smyslov, Geller, Bronstein, Keres, Petrosjan en Spassky: wat een schitterend toernooi moet dat geweest zijn!), een plaquette met daarop de naamplaatjes van kampioenen van DD, een bord van Delfts blauw ter gelegenheid van het behalen van de wereldtitel door Max Euwe in 1935, diverse oude schaakspellen en verder tientallen bекers en andere prijzen, gewonnen in HSB- en KNSB-wedstrijden.

Wat het gebouw verder uniek maakt zijn de krakende trappen en de huismeester, de heer Nooijen, die al bijna 40 jaar de koffie en thee rondbrengt. Kortom: een locatie

waar je met plezier je partijtje schaak speelt wat ik zelf menigmaal heb gedaan toen ik in de jaren '80 lid was van (toen nog) Den Haag.

Goed, de wedstrijd dan, want daar kwam ik uiteindelijk toch voor. Na een fietstocht van dik een half uur door een witte winterse wereld arriveerde ik rond kwart over 8 in het Nationaal Schaakgebouw waar de wedstrijd net 20 minuten bezig was.

Een deel van de grote zaal van het Nationaal Schaakgebouw waar Pomar 3 het net niet redde tegen DD 8

Iedereen had de opening overleefd en alleen Giuseppe Gastaldi (zwart aan bord 8) had op dat moment al een prettige stelling waarin tegengestelde rokades voor een levendige partij zorgden. De tegenstandster van Giuseppe gooide haar koningsstelling open waarop Giuseppe een pion offerde voor een open c-lijn. Hij won een stuk en toen er even later ook nog een kwaliteit afging was de winst een feit: 0-1 na ruim 2 uur spelen.

Loek Beekman (wit aan bord 2) zag een pionnenformatie op de koningsvleugel op zich afkomen (h4, g4 en f5) maar het zag er allemaal wel verdedigbaar uit. Niet als je een toren weggeeft, wat Loek helaas deed, en na een paar zetten was het over en uit: 1-1.

Markus Lohrer speelde met wit aan bord 5 een leuke partij waarin beide partijen lang manoeuvreerden om de stukken op de juiste plaats te krijgen. Op een bord vol

stukken en in een lastige stelling vroeg Markus aan teamleider Hans Jacobs (heel goed Markus!) of hij remise aan mocht bieden. Hans wierp een blik en zei dat het ok was. Op dat moment had ik zelf eerlijk gezegd geen idee wie er beter stond dus misschien was remise wel een acceptabel resultaat: 1½-1½ met nog een uur te gaan.

Jos Bergers (zwart aan bord 4) was al vroeg in de wedstrijd een pion kwijtgeraakt in een partij waarin in rap tempo de dame en twee lichte stukken van het bord waren verdwenen. Jos verdedigde zich uit alle macht en hield het lange tijd vol maar dat ene pionnetje gaf uiteindelijk toch de doorslag. Na ruim 2½ uur spelen gaf Jos zich gewonnen: 2½-1½.

Jan Zonneveld, Gert Butterman en Markus Lohrer in actie voor Pomar 3

Op dat moment waren er nog vier partijen te gaan en het was duidelijk dat het een zeer spannend slot zou worden. Ik gokte op dat moment op een 4-4 eindstand of misschien wel een kleine overwinning: Hans Jacobs en Vincent Steemers stonden goed terwijl de stelling bij Gert Butterman en Jan Zonneveld in evenwicht was. Maar in tijdnood liep alles, of in ieder geval veel, heel anders...

Hans Jacobs speelde met wit aan bord 1 een goede partij, won een belangrijke centrum-pion en had bovendien meer tijd. De man van DD wist in tijdnood niet het juiste plan te vinden, Hans hield het hoofd koel (ook hij had niet veel tijd meer), wist zijn voordeel

te verzilveren en de stand gelijk te trekken: $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$.

Gert Butterman (reserve aan bord 6 voor Harry Hijman) speelde met zwart een degelijke partij waarin zijn tegenstander een sterk centrum en het loperpaar had. Gert wist één van de lopers af te ruilen en er ontstond een strijd om de zwarte c-pion. Die wist Gert uiteindelijk niet te houden maar het eindspel met een pion minder bood nog alle kansen op remise. De man van DD wist de juiste weg naar de winst (als die er al inzat) niet te vinden en moest in wederzijdse tijdnood genoeg nemen met remise wat hem een krachtterm ontlokte waarvoor hij zich overigens keurig verontschuldigde: je speelt immers bij DD nietwaar... Dat betekende 3-3 met nog twee borden te gaan.

Vincent Steemers (wit aan bord 2) had op dat moment een toren tegen een loper en pion gewonnen en had een lekkere stelling. Er zat echter steeds een paardvork op dame en toren in en hoewel Vincent het wel had gezien overkwam het hem toch. Dat kostte dus een kwaliteit en in behoorlijke tijdnood werd hier besloten het punt te delen waarmee de stand op $3\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ kwam.

Vincent Steemers en Jos Bergers (op de rug gezien) aan de borden 3 en 4

Alle ogen waren daarop gericht op bord 7, waar Jan Zonneveld een prima partij speelde. Na 1 uur en drie kwartier werd hier de eerste pion van het bord geslagen en ook daarna bleef het een lange en taaie partij. In tijdnood (ook hier!) gaf de man van DD een loper cadeau waar hij wel twee pionnen voor terugkreeg. Het spel in wederzijdse vliegende tijdnood gaf de overbekende en begrijpelijke foutjes te zien waarvan je als toeschouwer aan de zijlijn denkt: "Hoe kunnen ze dat in hemelsnaam doen?" Jan raakte helaas de draad kwijt, zag de ene na de andere pion van het bord verdwijnen en kwam in een eindspel terecht van loper tegen vijf (!) pionnen. Ook dat was nog remise maar de klok liep meedogenloos door en Jan kon ook het halve punt niet meer redden. Daarmee werd het $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ voor de thuisclub en leed Pomar 3 voor de derde keer een nederlaag met de kleinst mogelijke cijfers: met een beetje geluk had ons derde team bovenaan gestaan in plaats van onderaan...

Jan Zonneveld en Gert Butterman nog zwaar in de denktank tegen DD 8. Loek Beekman en zijn tegenstander zijn dan al klaar

Ik weet zeker dat er in de resterende twee wedstrijden punten gepakt gaan worden. Dat zou dan allereerst moeten gebeuren in de komende thuiswedstrijd tegen RVC 4 op dinsdag 5 maart.